

§ 36.

Stk. 1. Amtmanden kan, hvor saadant skønnes fornødent, paalægge Ejendomme, hvor store Værdier er udsat for Ødelæggelse, eller hvor særlig brandfarlige Forhold er til Stede, at holde en passende Sprøjte med fornødent Tilbehør samt en passende Vandforsyning.

Stk. 2. For Bygninger, der er beregnede paa at optage en stor Mængde Mennesker, og for Virksomheder og Lagre, der efter deres Benyttelse maa regnes som meget brandfarlige, kan Amtmanden paabyde passende Slukningsforanstaltninger og andre Foranstaltninger, der sigter til Formindskelse af Brandfare og Redning af Menneskeliv.

Stk. 3. Anker over de ovenfor nævnte Paalæg afgøres af Justitsministeriet.

Stk. 4. Politimesteren kan paabyde, at der ved Benyttelse af Forsamlingshuse, Teatersale eller lignende etableres Brandvagt. Betalingen for denne Vagt erlægges af Brugeren af den paagældende Bygning efter en af Kommunen fastsat Takst.

Stk. 5. Tilsynet med de paa Grundlag af denne Paragraf paabudte Foranstaltninger paahviler Politimesteren.

Kapitel 4.

Om Foranstaltninger i Anledning af Ildebrand.

§ 37.

Det er Pligt for enhver, der opdager en opkommen Ildebrand, derom at give Brandraab (d. v. s. ved de nærmest for Haanden værende Midler at sætte andre i Kundskab om Branden). Ejeren af Stedet, hvori Ild opkommer, og, naar Ejeren ikke er til Stede, Brugeren eller Beboeren, skal snarest mulig sørge for, at Brandfogden og Sognefogden underrettes derom.

§ 38.

Enhver, i hvis Hus eller Bolig Ildebrand opkommer, skal foruden derom straks at underrette Stedets Beboere, ved alle til Raadighed staaende Midler stræbe straks at dæmpe Ilden, uden at det dog af den Grund maa forsømmes at gøre de i forrige Paragraf foreskrevne Anmeldelser.

§ 39.

Det er almindelig Borgerpligt for enhver i Tilfælde af Ildebrand at yde al den Hjælp, han formaar. Derfor skal der i saadant Tilfælde fra ethvert Beboelsessted indenfor en Afstand af 2 km fra Brandstedet uopholdelig gives Møde med saa meget Mandskab, som staar i passende Forhold til det arbejdsdygtige Beboertal. Ingen maa dog af den Grund forsømme at beskytte sin egen Ejendom eller Bolig mod Antændelse, hvis der er øjeblikkelig Fare for, at Ilden skal brede sig til denne.

§ 40.

Stk. 1. Enhver er i Ildebrandstilfælde pligtig til at tilstede Brandvæsenet, dets Sprøjter og andre Redskaber fri Adgang over sin Grund og at taale, at saadan Adgang aabnes ved Gennembrydning og Bortskaffelse af Hindringer.

Stk. 2. Ej heller kan nogen modsætte sig, at en ham tilhørende Bygning nedrives, naar dette af den kommanderende findes nødvendigt for at standse Ildens Udbredelse. Dog maa dette, naar Politimesteren er til Stede, ikke ske uden efter Tilladelse af denne eller af Amtmanden, hvis han er til Stede.